

8M²⁰²⁶

Día Internacional das Mulleres

SINDICALISTAS FEMINISTAS fronte ao negacionismo e o odio

As Confederacións Sindicais de CCOO e UGT, ante este 8 de Marzo, Día Internacional das Mulleres, día en que a nosa voz e a nosa forza como sindicalistas feministas se une ás das mulleres que en todo o Estado e por todo o mundo se manifestan, reivindicando e loitando polos seus dereitos e pola igualdade efectiva, **MANIFESTAMOS** que nos comprometemos de xeito firme e irrenunciable a acelerar **a igualdade real e efectiva entre mulleres e homes, a corresponsabilidade nos coidados e a erradicación das violencias machistas** en todos os esferas da vida, especialmente nas relacións laborais, ámbito que nos concirne como establece a normativa. Estes principios feministas nutren a nosa actividade nos centros de traballo e a nosa interlocución social, alí onde estamos, día a día, como **compromiso inquebrantable do sindicalismo feminista de clase e confederal**.

O 8 de Marzo é unha **xornada reivindicativa mundial** polos dereitos das mulleres e polo dereito á igualdade efectiva; tamén o é en defensa do feminismo, das organizacións e activistas feministas e dos organismos e políticas de igualdade. Por iso poñemos a forza indomeable, imparabile, do sindicalismo feminista, en todo o Estado e no plano internacional, xunto coas confederacións sindicais europeas e mundiais, como **cortalumes que impida a extensión da máis incendiaria das ideoloxías**, a que fai bandeira do antifeminismo e o antisindicalismo de

clase, que expande o negacionismo sobre a desigualdade estrutural que afecta ás mulleres, á fenda salarial, ás violencias de xénero, á emerxencia climática ou á Axenda 2030. **Non poderán avanzar máis se topan co sindicalismo feminista posto en pé en defensa da democracia, a igualdade e os dereitos das mulleres**, incluídos os dereitos reprodutivos.

Nada do humano nos é alleo, nin no ámbito local nin no global; tampouco nada que afecte a sostibilidade do planeta que habitamos.

MANIFESTO

#8M

Especialmente, concírnenos o que ten que ver coas relacións laborais, onde somos axentes insubstituíbles.

A situación laboral e social das mulleres, se ben avanzou nos últimos anos —e celebrámolo porque, en boa parte é grazas ao traballo sindical no Diálogo Social e nos centros de traballo—, aínda presenta persistentes **fendas de xénero**.

Hoxe teñen emprego máis mulleres ca nunca (10,46 millóns de mulleres traballan, o 46,6 % da poboación ocupada, EPA 2025) e **están afiliadas á Seguridade Social máis mulleres ca nunca** (10 211 265 de media en xaneiro 2026). Un avance que se produciu logo da reforma laboral do 2021, cunha mellora no emprego das mulleres do +16,3 % desde o ano previo á reforma laboral. Pero aínda continúan as fendas de xénero na actividade (de case 10 pp., hai case 1,4 millóns de mulleres activas menos ca homes activos) e no emprego (tamén de 10 pp.; con 1,5 millóns de mulleres menos ca homes con ocupación), aínda o paro está feminizado (seis de cada dez persoas rexistradas como paradas son mulleres), o mesmo ca o tempo parcial (sete de cada dez empregos a tempo parcial están desempeñados por mulleres). Aínda **se detectan segregación ocupacional e sectorial** (nove de cada dez mulleres traballan nos servizos). E estas fendas agudízanse cando falamos de traballadoras migrantes.

Ademais, actúa como fonte de discriminación indirecta unha desigualdade estrutural: **a falta de corresponsabilidade e dunha rede pública articulada e integral de coidados** impide que 2,8 millóns de mulleres «inactivas» accedan á actividade, condena ao tempo parcial involuntario a máis de 600 mil traballadoras e propicia que sexan as mulleres as que opten pola excedencia por coidados (83 % mulleres en 2025).

Todo isto maniféstase logo na **fenda salarial**. As mulleres deixaron de percibir, como ganancia media anual, uns 5000 euros (–4781 e. Enquisa Estrutura Salarial 2023), equivalente á quinta parte do seu salario anual.

En todas as actividades económicas e en todas as ocupacións, as mulleres gañaron menos que os homes.

Preocúpanos especialmente a persistencia das **violencias contra as mulleres**, sobre todo os casos de **acoso sexual e por razón de sexo** que teñen lugar en relación co traballo. Recoñecemos os esforzos en normativa, en políticas e recursos públicos destinados a previr que estas violencias sucedan e a protexer de maneira integral as mulleres vítimas. Pero á vista está que, aínda que imprescindibles, resultan insuficientes e hai marxe para mellorar.

Nunca poderemos conformarnos con que, de media, cada seis ou sete días, unha muller sexa asasinada pola súa parella ou exparella (48 en 2025) ou que centenaes de mulleres dos nosos ámbitos sufran estas violencias acotío, como demostra a media de 544 denuncias e 502 vítimas diarias en violencia da parella ou exparella (Informe CGPX 2024). Sabemos tamén que se cometen 14 violacións cada 24 horas (unha cada dúas horas), (Informe Min. Interior, datos 2025) e que apenas se denuncia o 10 % dos casos en violencia sexual e non chega ao 15 % en violencia de xénero.

No ámbito do **acoso sexual no traballo**, a Enquisa Europea de VX 2022 estimaba que do total de mulleres residentes en España de entre 16 e 74 anos que traballaron algunha vez na súa vida, o 28,4 % (é dicir, 4,5 millóns de traballadoras) sufriron acoso sexual no traballo nalgún momento da súa vida. E preto dun 5 % (4,6 %) nos últimos doce meses. É dicir, máis de 700 000 mulleres (723 958) ao ano. A máis recente Macroenquisa de violencia contra a muller 2024 (presentada en decembro de 2025), achegaba estimacións máis preocupantes: o 43,7 % das mulleres que traballan por conta allea sufriríano ao longo da súa vida, o 22,4 % nos últimos catro anos.

CCOO e UGT marcámonos como PRIORIDADES para reclamar e orientar o noso traballo:

♀ **Subir o SMI ata que acade o 60 % da media salarial** (en cumprimento da Carta Social Europea) para reducir a fenda de xénero nos salarios que impacta en maior medida nas mulleres traballadoras. Reclamamos que **se aplique a suba do 3,1 %** preacordada no diálogo social. **Xunto a unha suba media anual do 4 % nos salarios colectivos para os próximos tres anos** (proposta sindical para o VI AENC).

♀ **Reclamamos que todas as políticas públicas teñan perspectiva de xénero**, incluídas as laborais; as que fan fronte á emerxencia climática, as que afrontan as transicións dixital, enerxética, demográfica; as educativas; as de inclusión social, etc., **con eixes e accións positivas específicas para as mulleres**, para que non queden atrás e se agranden aínda máis as fendas de xénero.

♀ Igualmente, **reforzo das políticas activas de emprego con perspectiva de xénero**, de forma que se garanta a cualificación das mulleres desempregadas a sectores produtivos emerxentes derivados das transicións dixital, ecolóxica e demográfica, con especial atención a mulleres con vulnerabilidades acrecentadas (paradas de longa duración, desempregadas sen acceso a un primeiro emprego, desempregadas que requiren de recualificación, de familias monomarentais, migrantes, de medios rurais, etc.), con garantías cuantitativas nos resultados.

♀ **Reclamamos o cumprimento dos plans de igualdade nos termos que obriga a lexislación**, negociados e acordados coa representación legal das persoas traballadoras, impulsándoos como

aspecto prioritario na negociación colectiva, dotando dos recursos públicos necesarios para o cumprimento do dito obxectivo. Con máis vixilancia dos incumprimentos por parte da inspección laboral.

♀ Reclamamos que se active o diálogo social para traspoñer as directivas pendentes, entre elas as de **transparencia salarial e violencia contra as mulleres**, así como para negociar e acordar os termos en que se concreten os axustes lexislativos pendentes para a plena aplicación dos Convenios 189 e 190 da OIT.

♀ **Reducir xornada sen redución salarial ata un máximo de 37,5 horas semanais** mediante lexislación, mediante o diálogo social ou na negociación colectiva.

♀ Reclamamos **unha política integral en coidados** que inclúa unha lei xeral do coidado que recoñeza o dereito subxectivo aos coidados, unha rede pública de coidados baseada na profesionalización e equipos multidisciplinares e que se complemente con **políticas efectivas de corresponsabilidade social**, empresarial e unha implicación igualitaria dos homes. Nos outras levaremos á negociación colectiva medidas de mellora en dereitos de conciliación corresponsable adaptados á realidade de empresas e sectores. Dignificar e **revalorizar social e economicamente os traballos dos sectores de coidados**. Facer dos coidados un pilar do estado de benestar.

♀ **Erradicar todas as formas e manifestacións da violencia machista, incluída a do sistema prostitucional. Especialmente a violencia**

machista nos centros de traballo, cunha política de tolerancia cero. Lembrar a obriga de que todas as empresas, independentemente do seu tamaño, contén cun **protocolo de acoso sexual e acoso por razón de sexo**, así como as AAPP. Ademais, **actualizar os protocolos existentes** cos novos dereitos derivados da *Lei orgánica 10/2022, de 6 de setembro, de garantía integral da liberdade sexual*, e activar os mecanismos para que as vítimas de violencia sexual (especialmente, as de acoso sexual e acoso por razón de sexo) teñan o **título habilitante correspondente** que lles permita exercer os seus dereitos económicos, laborais e sociais.

♀ Reclamamos que se adopte, por normativa e/ou acordo do diálogo social, a figura de **delegada ou delegado de igualdade**, pilar fundamental para garantir que as políticas de igualdade se apliquen de xeito efectivo na práctica diaria das empresas.

♀ Reforzar con garantías o **enfoque de coeducación** en todos os niveis de ensino obrigatorio para acelerar o cambio cultural cara a unha cultura igualitaria e libre de violencias machistas que eduque na corresponsabilidade, a equidade, a autonomía e a liberdade.

♀ Reclamámoslles ás forzas parlamentarias **democráticas garantías para que non se retroceda nos dereitos das mulleres nin en avances en igualdade.** Compromisos expresos para a non eliminación de dereitos, políticas, recursos e organismos de igualdade e de prevención e loita contra as violencias machistas.

♀ Reivindicamos que se garanta o **dereito efectivo ao aborto** sen ningún tipo de coacción fronte á súa decisión en todo o territorio a través da sanidade pública, acabar coa violencia

obstétrica e garantir todos os dereitos reprodutivos e sexuais das mulleres como unha prioridade nas políticas públicas, así como a **blindaxe constitucional** do dereito ao aborto como dereito fundamental das mulleres.

Este 8 de Marzo lembramos e mostramos a **nosa solidariedade de foma expresa ás mulleres do mundo** que cada día afrontan riscos e situacións de todas as formas imaxinables das violencias patriarcales, á vez que cada día máis mulleres no mundo ven recortados os seus dereitos, especialmente os reprodutivos. Mulleres de Afganistán, de Irán, de Palestina, as que sufren xenocidios e violencias en guerras e conflitos a miúdo esquecidos e fóra dos focos mediáticos.

Chamamos as nosas afiliacións, o conxunto de traballadoras e traballadores e a cidadanía a participaren activamente nos distintos actos e manifestacións que se convocan este 8 de Marzo en defensa dos dereitos das mulleres e en defensa do dereito á igualdade efectiva.

É momento de alzar a voz do sindicalismo feminista xunta as outras voces do feminismo local, estatal, internacional, todas unidas, da man, forxando alianzas e recoñecendo mutuamente a nosa forza e achegas.

Unindo forzas freamos a vaga ultra e os seus negacionismos e retrocesos, mentres seguimos o noso avance en igualdade, en progreso social, en sostibilidade do planeta, en democracia e en dereitos das mulleres.